

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 146/14
Luxemburg, 11 noiembrie 2014

Hotărârea în cauza C-333/13
Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig

Cetățenii Uniunii inactivi din punct de vedere economic care se deplasează într-un alt stat membru cu unicul scop de a beneficia de ajutorul social pot fi excluși de la anumite prestații sociale

În Germania, străinii care intră pe teritoriul național pentru a obține ajutorul social sau al căror drept de ședere decurge din unicul obiectiv al căutării unui loc de muncă sunt excluși de la prestațiile asigurării de bază („Grundsicherung”), care urmăresc în special asigurarea subzistenței beneficiarilor.

Sozialgericht Leipzig (Germania) este sesizat cu un litigiu între doi resortisanți români, doamna Dano și fiul său Florin, pe de o parte, și Jobcenter Leipzig, pe de altă parte, care a refuzat să le acorde prestații ale asigurării de bază¹. Doamna Dano nu a intrat în Germania pentru a căuta un loc de muncă și, deși solicită prestațiile asigurării de bază rezervate persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, reiese din dosar că ea nu se află în căutarea unui loc de muncă. Nu are nicio calificare profesională și până în prezent nu a exercitat o activitate profesională nici în Germania, nici în România. Ea și fiul său locuiesc cel puțin din luna noiembrie 2010 în Germania, la o soră a doamnei Dano, care le asigură hrana. Doamna Dano primește pentru fiul său alocație de stat pentru copii în cuantum de 184 de euro, precum și un avans din pensia alimentară în cuantum de 133 de euro pe lună. Aceste prestații nu fac obiectul prezentei cauze.

Ca răspuns la întrebările adresate de Sozialgericht Leipzig, Curtea statuează prin hotărârea sa de astăzi că, pentru a putea avea acces la anumite prestații sociale (precum prestațiile germane ale asigurării de bază), resortisanții altor state membre nu pot pretinde o egalitate de tratament cu resortisanții statului membru gazdă decât dacă șederea lor respectă condițiile Directivei „cetățean al Uniunii”².

În această privință, Curtea amintește că, potrivit directivei, statul membru gazdă nu este obligat să acorde o prestație de asistență socială în timpul **primelor trei luni de ședere**.

Atunci când durata șederii este **mai mare de trei luni, dar mai mică de cinci ani** (perioadă aflată în discuție în prezenta cauză), directiva condiționează dreptul de ședere, printre altele, de faptul că persoanele inative din punct de vedere economic **trebuie să dispună de resurse proprii suficiente**. Directiva urmărește astfel să împiedice cetățenii Uniunii care sunt inactivi din punct de vedere economic să utilizeze sistemul de protecție socială al statului membru gazdă pentru a-și finanța mijloacele de existență. Prin urmare, un stat membru trebuie să aibă posibilitatea de a refuza acordarea de prestații sociale unor cetățeni ai Uniunii inactivi din punct de vedere economic care își exercită libertatea de circulație numai în scopul de a obține beneficiul ajutorului social al unui alt stat membru deși nu dispun de suficiente resurse pentru a pretinde să beneficieze de un drept de ședere; în această privință, fiecare caz individual trebuie examinat fără a lua în

¹ Este vorba, pentru doamna Dano, despre prestația de subzistență („existenzsichernde Regelleistung”), iar pentru fiul său, despre alocația socială („Sozialgeld”), precum și despre participarea la cheltuielile de cazare și de încălzire.

² Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

considerare prestațiile sociale solicitate. În aceste condiții, Curtea decide că Directiva „cetățean al Uniunii” și Regulamentul privind coordonarea sistemelor de securitate socială³ nu se opun unei reglementări naționale care exclude resortisanții altor state membre de la beneficiul anumitor „prestații speciale în numerar de tip necontributiv”⁴, deși ele sunt garantate resortisanților naționali care se află în aceeași situație, în măsura în care acești resortisanți ai altor state membre nu beneficiază de un drept de ședere în temeiul directivei în statul membru gazdă.

În sfârșit, Curtea amintește că Regulamentul privind coordonarea sistemelor de securitate socială nu reglementează condițiile de acordare a prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv. Întrucât această competență aparține legiuitorului național, acesta este competent și să definească întinderea acoperirii sociale asigurate prin respectivul tip de prestație. În consecință, stabilind condițiile și întinderea acordării prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv, statele membre nu pun în aplicare dreptul Uniunii, astfel încât Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu este aplicabilă.

În ceea ce îi privește pe doamna Dano și pe fiul său, Curtea arată că nu dispun de suficiente resurse, așa încât nu pot pretinde un drept de ședere în Germania în temeiul Directivei „cetățean al Uniunii”. În consecință, ei nu se pot prevala de principiul nediscriminării consacrat prin directivă și prin Regulamentul privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 (JO L 338, p. 35). Acest regulament nu se aplică asistenței sociale (a se observa că această noțiune este mai restrânsă decât cea din Directiva „cetățean al Uniunii”). Totuși, el se aplică parțial „prestațiilor speciale în numerar de tip necontributiv” care au totodată caracteristicile securității sociale și ale asistenței sociale și care sunt finanțate exclusiv din contribuții fiscale generale. În prezenta hotărâre, Curtea de Justiție precizează că principiul egalității de tratament consacrat de regulament se aplică acestor prestații.

⁴ Pentru Germania, regulamentul menționează printre altele prestațiile care urmăresc garantarea mijloacelor de existență în cadrul asigurării de bază pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă. Sozialgericht Leipzig a calificat prestațiile în cauză ca fiind „prestații speciale în numerar de tip necontributiv”.